

skal iøjnefaldende være mærket „Margarine“ i meget tydelige Bogstaver, mindst 2 Ctm. ($\frac{3}{4}$ Tomme) høje og fri for enhver anden Tilføjeelse. Men ikke nok dermed; de have tillige den Bestemmelse, at i alle Udsalgssteder, hvor Margarine forhandles, fremsættes til Salg, opbevares eller tilberedes til Salg, som ogsaa paa de Bogne, der tjene til Transport af Margarine, bestemt til Salg, skal paa et iøjnefaldende Sted være anbragt „Her sælges Margarine“ i meget tydelige Bogstaver, mindst 20 Ctm. ($7\frac{1}{2}$ Tomme) høje. Jeg tror altsaa, at er der noget Steds gjort noget for at undgaa Sammenblanding og for at lade Kunderne vide, hvad de saa, ved Mærkningen af Margarine, saa er det gjort saa fuldstændig som muligt i Belgien. Hvad Rusland angaar, da har det i Virkeligheden ogsaa sørget for det, foruden ved Adskillelsen ogsaa derved, at Mærkningen er til Stede. I Rusland er det i Lovens Nr. 4 b forbudt at bringe i Handelen eller opbevare Margarineprodukter paa Steder, hvor Natursmør fremstilles eller sælges. Det er en Bestemmelse, der er strengere end den her foreslaaede. Men samtidig staar i den russiske Lovs Nr. 5: „Alle Beholdere, i hvilke Margarineprodukter opbevares til Salg, skulle paa synlige Steder bære en tydelig og nøjagtig Paaakrift af „Margarine“ eller „Kunstsmør.““ Altsaa i begge Lande har man truffet de samme Sikkerhedsforanstaltninger for, at Kunderne kunne se paa Beholderne, hvad der er i dem. Desuagtet have de begge Steder ikke ladet sig nøje med det, men sørget for at forhøje, at der i samme Lokale kan forhandles Smør og Margarine. Det Vædringsforslag, som Udvalgets Fler-tal har tilladt sig at stille under Nr. 2, gaar jo ud paa, at Forhandlingen af begge Stoffer maa tillades paa samme Sted, men at Beholdningerne skulle være saaledes adskilte, at Kunderne kunne se, fra hvilken Beholdning de blive betjente. Thi det nyttede jo ikke, at man har nok saa god Mærkning paa en Margarinebeholder, hvis den staar under Disken ved Siden af en Smørbeholder; saa vide Kunderne dog ingen Ting.

Naar den højtærede Minister sagde, at en saadan Forskrift vilde virke i vistnok ikke ringe Grad generende for de handlende, der have de mange Smaabutikker rundt omkring, hvor der næppe er saa megen Plads, at man kunde foretage en saadan Adskillelse, tror jeg dog næppe, at der vil kunne findes saadanne Huller af Butikker, at man ikke kunde adskille de Beholdninger, der findes, med et to Alens Mellemrum; thi er det saa smaa Butikker, saa ere deres Beholdninger

jo ogsaa forholdsvis smaa. De ville i Reglen kun have en eller to Justager af hver Slags. Man vilde vanskeligt kunne tænke sig en Butik, hvor der ikke kunde være Plads til Justagerne, saaledes at der var to Alens Mellemrum mellem dem, maaste et Mellemrum, som ikke optog nogen som helst brugbar Plads, f. Eks. en Dør eller saadan noget, som dog skal være der.

Jeg skal ikke forlænge Diskussionen i det hele taget, men slutte med at sige, efter de Udtalelser, vi have hørt af den højtærede Minister og efter den Erfaring, jeg saa mange Gange har gjort, at jeg ved, hvor stor Vægt dette høje Ting lægger paa hans Mening, og jeg maa jo deraf desværre slutte, at disse Vædringsforslag ikke have nogen overbættets Udsigt til at kunne gaa igennem. Jeg skal dog endnu sige, at jeg tror, mine ærede Medforslagsstillere lige saa lidt som jeg fortryde at have stillet dem, selv om de falde; thi vi have dog derigennem opnaaet at præcisere vort Standpunkt til denne Sag, og at optage den Sag, som ganske sikkert rundt omkring i Landet har ikke ganske ringe Interesse. For mit eget Vedkommende vil jeg gerne tilføje, men der tør jeg ikke tale paa Flerallets Vegne, men kun paa mine egne, at jeg er saa langt fra at fortryde at have stillet disse Vædringsforslag, selv om de falde, at jeg tværtimod vilde være glad ved, at Tinget og Ministeren have taget en saadan Stilling til disse Forslag, at det kan blive kundbart for Alverden, at den Misfor-nøjelse, der nu hersker omkring mellem Folk over, at de saa praktet Margarine paa i Stedet for det Smør, som de betale og tro at saa, har ingen Grund, og at man ikke skal betragte Beværtere og den Slags Folk som dem, der skulde give sig af med noget, der nærmer sig det, der i det vulgære Sprog kaldes Snyderti, men at de handle fair og rigtigt. Hvis vore Vædringsforslag falde, vil denne Afstemning bevirke, at det viser sig, at al den Misfor-nøjelse, der hersker rundt omkring i Landet over at saa Margarine, hvor man tror at saa Smør, er uberettiget, thi herved bliver det ved Afstemning afgjort, at de paagældende slet ikke skulle tilkendegive deres Kunder, naar de give dem Margarine. Jeg vil derfor for mit Vedkommende, hvorledes end Udsaldet bliver, være tilfreds med, at jeg har været med til at bringe Sagen frem, thi det er Snyd for de brave Medborgere, der efter den ærede Ministers Udtalelser skulle gaa rundt omkring i Publikum som halve Snydere, det ville de efter et saadant Botum være fritagne for. Jeg antager ogsaa, at det herefter vil anses for en Misforstaelse